

[Riishøj]

er i modstrid med den danske politik over for apartheidstyret, og vil man fra den danske regerings side gøre alt for at hindre virkeliggørelsen af dette dokument?»

Skriftlig begrundelse

På den interparlamentariske konference i Haag 26.-27. november 1982 blev der i skarpe vendinger taget afstand fra Document COM (82) 722, en aftale mellem EF og Sydafrika, der – dersom det blev til virkelighed – vil indebære salg af våben til apartheidstyret i Sydafrika. Hensigten med dette spørgsmål er at få bekræftet eksistensen af dette EF-dokument og sikre, at den danske regering vil gøre alt for at hindre enhver form for salg af våben og våbendele til Sydafrika.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det dokument, som hr. Riishøj henviser til, har ikke spor at gøre med leverancer af våben og våbendele til Sydafrika. Det omfatter en beretning fra EF-Kommissionen til Rådet om forhandlinger med Sydafrika i henhold til GATTs artikel 28, som gør det muligt for Sydafrika at tilbagetrække toldindrømmelser. På den baggrund har Sydafrika ønsket at ændre eller tilbagetrække nogle toldindrømmelser, som er indeholdt i listen over Sydafrikas bundne toldsatsler i GATT-overenskomsten.

Endvidere indeholder dokumentet en henstilling om, at Rådet træffer afgørelse om, at der indgås ny toldtarif aftale imellem EF og Sydafrika som følge af de foretagne toldændringer.

Forslaget til denne aftale skal ses på baggrund af, at EF ligesom alle andre GATT-medlemslande og i fuld overensstemmelse med gældende GATT-praksis er berettiget til en modydelse fra Sydafrika i form af tilsvarende toldsænkninger på andre produktområder.

Der er altså tale om en regulering af den toldtarif, Sydafrika anvender over for samtlige GATT-medlemmer, og de sydafrikanske ønsker om ændringer omfatter to toldsatsler for visse våben og våbendele. Bindingen for disse toldsatsler frigøres således på sydafrikansk foranledning. Det vil altså sige, at Sydafrika uden yderligere varsel er berettiget til at forhøje dem, og forslaget har derfor, som jeg sagde, intet at gøre med leverancer

af de pågældende varer og varegrupper til Sydafrika.

Den danske regering vil da i øvrigt fortsat sigte imod, at Danmark nøje overholder FNs bindende våbenembargo imod Sydafrika.

Riishøj (SF):

Jeg takker for svaret. Der er dog en lang række uklarheder i det. Jeg deltog selv i den interparlamentariske konference i Haag for en uge siden, hvor det nævnte dokument vakte en helt anden opsigt, end det åbenbart har gjort hos udenrigsministeren. Her blev det ganske klart fremhævet, at dokumentet åbenlyst strider imod våbenembargoen imod Sydafrika.

Jeg vil i den anledning spørge, om det svar – sådan opfattede jeg det – udenrigsministeren giver, er udtryk for, at udenrigsministeren er ganske sikker på, at dette ikke er i uoverensstemmelse med den obligatoriske våbenembargo.

For det andet vil jeg spørge, om udenrigsministeren, inden Ministerrådet tager beslutning i denne sag, vil forelægge den for de relevante folketingsudvalg, først og fremmest markedsudvalget og udenrigsudvalget, der har med våbenembargosagen at gøre.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Riishøj henviser til den opsigt, det har vakt, og de uklarheder, der er. Når man ser, hvordan visse EF-modstanderkredse bruger og misbruger de papirer, der flyver rundt i enorme mængder, er jeg såmænd ikke spor overrasket over, at hvad som helst kan vække opsigt.

Men det bedste middel mod myter er nu engang kendsgerninger, og derfor skal jeg sørge for, at det pågældende dokument bliver tilstillet markedsudvalget og udenrigsudvalget, så man kan blive beroliget og se, at der ikke er nogen suppe at koge på den pølsepinde.

Riishøj (SF):

Nu sagde udenrigsministeren, at det drejede sig om EF-modstandere. I den konference, jeg nævnte, deltog faktisk kristelige demokrater, højrefolk og alverdens forskellige andre. Indkalderen til mødet tilhørte de kristelige demokrater i Holland, som er et klart EF-tilhængerparti. Til mødet kom der adskil-